

Володимир ПІКА

АНЕКДОТ З ЖИТТЯ ПУШКІНА

ІГОР ГОРДІЙЧУК

23 квітня 1986.

Два кінорежисери Сирих і Гордійчук сидять біля води, яка в цих місцях називається Невоя. Ніхто нікуди не поспішає. Ні вода, ні ми, ні весна довкола нас. А дарма.

23 квітня 1986 року. Зараз допалимо і підемо вздовж Неви

до Пушкінського дому, де нікого не зустрінемо, ні Пушкіна, ні самого академіка Лихачова. Ігор з нами не піде. В нього своя дорога, хоча ми і часто бродили разом. Він закінчує чергову «заказуху», щоб почати «Свою гру». Не встигне.

Тоді вмирали від сміху.

Діставали з кишень потріпані самвидавівські аркуші «хармсівських анекдотів» і реготали до впаду, до гикавки, йдучи вздовж усієї Червоноармійської: від «України» до площі Толстого. Було весело без горілки і без портвейну. Але не завжди.

Насправді помирали від життя.

Чому Ігор не встиг? Жив він жадібно, збирався жити довго і довго бути молодим. В кіно він прийшов з журналістики, трохи пізніше від нас, але любив кіно не менше. І його всі любили.

Очевидно, щось зламалося всередині, приховане, як пружина в трофейному німецькому годиннику, і стрілки зупинились.

21 листопада 1986 року.

В Будинку кіно йшов фестиваль «Молодість».

— От і зіграв свою гру, — скажуть студійні дотепники на похоронах. Рівно через 7 місяців і 1 день після того весняного перекуру.

Ховали Ігоря 24 листопада. Він був широкий в плечах і труну йому зробили на замовлення, а на ранок випав перший сніг. Найбільше у мене знімків, де він у цій замовленій труні, і мені й досі страшно на них дивитись.

«Пушкін любив кидатись камінням. Як побачить каміння, так і починає ним кидатись».

Іноді так розійдеться, що стоїть весь червоний, руками махає, камінням кидається — просто жах!»*

Тепер смійтесь, якщо хочете...

Вересень, 1998.

* Данило Хармс. Анекдоти з життя Пушкіна.

13 квітня 1985.

Гордійчук Ігор Володимирович народився 1950 року. Закінчив факультет журналістики Саратовського державного університету 1972 року. З 1974 року асистент режисера, а потім кінорежисер Української студії хронікально-документальних фільмів.

Основні роботи: кіножурнали «Україна спортивна», «Україна сьогодні»; фільми «Золотий сніп України», «З олімпійським прицілом», «Волейболісти ЦСК», «Іду у визначену точку», «Жива вода дружби», «Ефективне використання машинно-тракторного парку», «Перемагаючи темряву», «Фестиваль дружби СРСР — НДР», «Трудівники неба» та інші.